

عهزیز نهسین

مامه

و: زیوهر ئهنوهر

خانمه بهرپزهكان... خاتوونه گهنج و زۆر بهرپزهكان... ئافرته جوان و زۆر زۆر
بهرپزهكان... ئهگهر مۆلهتم بدهن، چهند ئامۆژگارییهكم بۆ ئیوه ههیه، تکیه کاتیک لهگهڵ
پیاو قسه دهکهن وریا بن، لهوانهیه ئهو وشانهی له دهمی ئیوه دپتهدەر وهک چۆن برووسک
له لقی داریکی وشک بدات، بهمجۆره بههێزترین پیاو بخاته سههر زهوی!

خانمە بەرپزەھکان... خاتوونە گەنج و زۆر بەرپزەھکان... ئافەرتە جوان و زۆر زۆر بەرپزەھکان... ئەگەر مۆلەتم بەدەن، چەند ئامۇژگارییەکم بۆ ئیوھ ھەییە، تکایە کاتیک لەگەڵ پیاو قسە دەکەن وریا بن، لەوانەییە ئەو وشانەیی لە دەمی ئیوھ دیتەدەر وەک چۆن برووسک لە لقی داریکی و شک بدات، بەمجۆرە بەھێزترین پیاو بخاتە سەر زەوی!

ئەوھیی باسی دەکەم بەسەر "تەختەیی بەرپزە!" دا ھات، ئەم نازناوھ بەو کەسانە دەگوتری ئەھەلسوکەوتدا توند و وشکن، تاکە ھاوڕپی قوتابخانەمە تا ئیستا بە گەنجی ماوھتەوھ، بە روخسار دەلێی لە ھەموومان بچووکتەر، کاتیک لە تەنیشت ئەودا بوھستین، (۱۰) سال گەرھتر دەبینریین.

ئەو کەسەیی تەماشای "تەختەیی بەرپزە" ی بکردایە وای دەزانی تەمەنی لە سی و پینچ تیپەری نەکردوھ، بۆ زانین تەمەنی نزیک پەنجا سالە.

لەبەر بەژنی درپژی بەردەوام ترسی ئەوھیی ھەبوو سەری بە دیواری سەر دەرگە و بنمیچی ئوتۆمبیل بکەویت، لەم شوینانە بە دەگمەن ئەگینا بەردەوام سەری نزم دەکردوھ. چەند جار سەری بە دیواری سەر دەرگە کەوتوھ و لەبەر ئەم ھۆیە لە ھەر ھەنگاویکی ئامادەیی سەرنزمکردنەوھ بوو، ھەر وھکو چۆن حوشتەر لە کاتی رویشتنیدا بەردەوام سەری بەرز و نزم دەکاتەوھ، ناویان لێ نابوو «ئەو بەرپزەیی بەردەوام سەری دەجولینیتەوھ».

بالا بەرز و پشت پان دەلێی دوو لای دەرگەییە، شیوھیی دەرھوھ و تەندروستی باشن، لە شیکی پتەو و ساغ، پێش چەند روژ لەسەر شووستەیی بەندەر چاوەرپی پاپۆرم دەکرد، لە شوینی وەرگرتنی پسوولەیی فەرمانبەران «تەختەیی بەرپزە» م بینی.

بۆ جوولە ھەردوو دەستی خستبووھ سەر پەرزینە ئاسنییەکە، لێی نزیک بوومەوھ تاوھکو بزانی خۆییەتی... چاک لێی وردبوومەوھ، بەلێ ھەوھ... بەلام رەنگ زەرد... دەلێی خەریکە بکەویتی سەر زەوی.

- بەرپزە ئەوھ تۆی؟

وھکو نەخۆشیی دلی ھەبیت، گویم لە نالەنالی بوو، بآلم گرت و سواری تاکسی بووین و بۆ نووسینگە رویشتین، لەسەر ھەر پلەیی قالدەرمە پشوویەکی دەدا و دەستی دەخستە سەر ئەژنۆکانی، بەرامبەر یەکتەر دانیشتین، گوتم:

- قاوھ دەخۆیتەوھ... وا نییە؟

- نەخیر چای بەیبوون!

به کۆکینی پچر پچر، دهیگوت ته مهنی له سه رهوهی ههفتا سا له .

- بۆ وات لی هاتوو؟

- پرسیارم لی مه که ... له دهستان چوو ... کۆتاییمان پی هات ... پیر بووین!

به بزه خه نهیه کی ناسروشتی پرسیارم لی کرد:

- که ی؟

- هه ر ئیستا ... له سه ر ئه م که شتییه هه ستم کرد پیرم!

به هۆی کۆکین که میک ده وهستا و ئینجا گوتی:

- ئه مرۆ هه ستم به خۆشی و شادی ده کرد، پایزم خوش ده وئ، ئه م به یانییه درهنگ له خه و هه لسام، هه ر له نیو جیگه رۆژنامه ی ئه مرۆم خوینده وه، دواتر له نیو بانیوی هه مام خۆم شووشت، فرافینم خوارد و هاتمه دره وه، گه نجی و چالاکیی پیمه وه دیاریوو، ده لئی یه کیک تۆز و خۆلی ئالتوونی به ئاسماندا بلاو کردوو ته وه ... دار چناره کان وه کو زێر ... گه لای زهرد دانه دانه ده که وتنه سه ر زهوی، ناتوانم وه سفی شادیی ئه و کاته ت بۆ بکه م! زۆر به کامه رانییه وه له شوینی پله نایاب سواری که شتی بووم.

دوو کچی گه نج و جوان به رامبه رم دانیشتن ... گویم له قسه و پیکه نینیان ده بوو، یه کیکیان گه نمره نگ، ئه ویتتر سپی، ناسک و خوینشیرین، لووتیان زۆر جوان بوو، له کاتی ئاخاوتن وه کو بالی په پوله ده له رینه وه!

هه رچهنده ئه و رۆژه له به یانییه وه دلَم زۆر خۆش بوو، کاتیک ئه و دوو کچه م بینی دوو ئه وهنده دلخۆشتر بووم، هه ستم ده کرد ته مهنم هه ژده سا له ... دنیا چه ند جوان و رۆشنه ... له نزیکمه وه گه نجی ته مهن (۲۰ - ۳۰) سالی دانیشتبوو، له من به ته مهنتر دیار بوون ... ماندوو ... بیهیز، له دلی خۆمدا گوتم « ئه وانه چین، ده توانم هاوشیوهی ئه وانه له گیرفانم ده ربه یتم » چاوه کانم خستبووه سه ریان، به ته ماشای قاچی کچه گه نمره نگه که، به ره به ره ئاره زووم ده جوولا، کچه سپی پیسته که جگه ره یه کی له جان تاکه ی ده ره ینا و خستییه نیوان لیوه کانی، جگه ره یه کی دا به هاو پییه که ی، به دوا ی شقانه گه ران نه یاندۆزییه وه، بریارم دا به چه ر خه که م بۆیان دا بگیری ستم، ئه و کاته ده توانم قسه یان له گه ل بکه م! ... نه خیر ... نا ... نابیت ... ئه و ئازایه تییه م نییه . له به ر ده میان خزمه تکار تی په ری، بانگیان کرد:

- ئه رک نه بیت، دوو کوپ " چایه " مان بۆ به یته ... شقاته ت لا هه یه؟

گوتی:

- هەر ئیستا شقاته دههینم.

چهرهکهه بۆ درێژ کردن، کچه گهنمرهنگه که نهیهتشت بۆیان داگیرسینم، لئی
وهگرتم... ئای چهند کامهران و دلخۆش بووم... ئەو بهخته چیه! ... ئەمپۆ رۆژیکی چهند
خۆشه... هەرگیز له ژياندا رۆژی وا خۆشم نهبینیوه... له خۆشییان خهریک بوو بال
بگرم!

جگهرهی خۆی و هاوپییهکهی داگیرساند... له شوینی خۆی ههلسا و چهرهکهی بۆ
درێژ کردم و گوتی:

- سوپاس مامه!

"تهختهی بهرپز" دهستهکانی خسته سهر میزهکه و بۆ کاتیکی زۆر سهری خسته نیوان
دهستهکانی، پرسیارم لێ کرد:

- دواتر؟

به سهرسورمانهوه تهماشای کردم و گوتی:

- دواتری چی؟... گوتی «سوپاس مامه!»

ئارهقه له روخساری دههاته خوارهوه، گوتم:

- باشه... دواي ئههه چی رووی دا؟

- له مه زیاتر دهتهوی چی روو بدا... گوتی «سوپاس مامه!»

مستیکی له میزهکه دا و سهری خسته نیو دهستهکانی... به روخساریکی خههگین
رۆیشت... تهماشام کرد... پشتی چهماوهتهوه... به ئهستهه به ریگه دا دهرویشت.

دواي (یهک - دوو) ههفته، بیستم "تهختهدار" ه بهرپزهکه ئیفلج بووه.

خانمه بهرپزهکان... خاتوونه گهنج و زۆر بهرپزهکان... ئافهرته جوان و زۆر زۆر
بهرپزهکان... تکاتان لێ دهکهه ئاگه داربن، لهوانهیه چهند وشهیهکی نیوان لیوهکانی ئیوه،
بههیزترین پیاو بخاته سهر زهوی، وهک چۆن ههورهتریشقه و برووسکه له لقی داریکی
وشک بدات.

سههچاوه:

المجنون بمائة ليرة دمشق - ٢٠٠٧ ترجمة عبدالوهاب مدني.